

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 483/2019
17.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца „АА“ АД ..., чији је пуномоћник Александар Ђорђевић адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., ради дуга, решавајући сукоб стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Основног суда у Смедереву, у седници већа одржаној 17.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој парници стварно је надлежан Основни суд у Смедереву.

Образложење

Према стању у списима, тужилац је, у својству извршног повериоца, Основном суду у Смедереву поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе против извршног дужника ВВ из Решењем И Ив. 81/2015 од 29.06.2015. године Основни суд у Смедереву је усвојио предложено извршење и одредио трошкове извршења у износу од 48.580,00 динара, против ког решења је извршени дужник уложио приговор.

Одлучујући о приговору извршног дужника, Основни суд у Смедереву је донео решење Ипв (Ив) 192/18 од 13.11.2018. године којим је ставио ван снаге део побијеног решења о извршењу у делу којим су одређени средство и предмет извршења и укинуо спроведене извршне радње, с тим што се поступак наставља као поводом приговора против платног налога и предмет је доставио парничном одељењу Привредног суда у Београду.

Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност и уз пропратни акт П 4443/19 од 21.08.2019. године, предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Смедереву.

Чланом 22. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08, са изменама) је прописано да основни суд у првом степену суди у

грађанско правним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд. Према члану 25. став 1. тачка 1. истог закона, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Стварна надлежност привредног суда се одређује применом два критеријума: субјективног (према својству странака у спору) и објективног (према природи материјалноправног односа који је предмет спора).

Како се у конкретном случају ради о спору између правног лица као тужиоца и физичког лица као тужене стране, а имајући у виду садржину судске заштите која се у овом поступку тражи, произлази да се не ради у спору насталом у обављању делатности привредних субјеката. Како није испуњен ни субјективни критеријум, собзиром да је тужена физичко лице, а за суђење у овом спору је надлежан основни суд.

На основу члана 22. став 2. ЗПП је одлучено као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић